

ΑΞΙΑ –ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Από τη νηπιακή ηλικία ακόμα, οι γονείς περιμένουν από τα παιδιά τους να ακολουθούν κανόνες, να αναλαμβάνουν ευθύνες, να συμμορφώνονται με τα όρια που θέτουν, να μάθουν τι είναι ασφαλές και αποδεκτό για τα ίδια και τους άλλους.

Τα όρια δε συνδέονται απαραίτητα με αυστηρότητα, [πειθαρχία](#) και [τιμωρία](#). Είναι οι λογικοί κανόνες που τίθενται για την προστασία, ασφάλεια και υγεία τόσο των παιδιών, όσο και των άλλων.

Ένα παιδί που οριοθετείται μαθαίνει επίσης τον αυτοέλεγχο, να οριοθετεί δηλαδή μετά και το ίδιο τον εαυτό του και να μην παρασύρεται από τις παρορμήσεις του.

Είτε τα παιδιά βρίσκονται στο σπίτι, είτε στο σχολείο, είτε σε άλλους δημόσιους χώρους, γίνεται πολύ συχνά φανερό ότι έχουν ανάγκη να διδαχτούν δεξιότητες αυτοελέγχου για να μπορέσουν να επιτύχουν σε οποιοδήποτε τομέα της ζωής τους (πχ. σχολείο, σχέσεις, δραστηριότητες).

Η δεύτερη κοινωνική δεξιότητα στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Προγράμματος ERASMUS+ KA3 “ProW”

που αποφασίσαμε να διδάξουμε στα παιδιά είναι :

«Διατηρώ τον αυτοέλεγχό μου- παραμένω ήρεμος»

Με προσδοκώμενη συμπεριφορά :

«Ελέγγω τον τόνο της φωνής μου»

Τι μπορείτε να κάνετε εσείς για να ενισχύσετε και να στηρίξετε την προσπάθεια του παιδιού σας για την κατάκτηση της συγκεκριμένης δεξιότητας

Μπορείτε να μιλήσετε με τα παιδιά σας πόσο σημαντικό είναι να μάθουν να ελέγχουν τον τόνο της φωνής τους ,συνδέοντας με μια δική τους κοινωνική κατάσταση π.χ. ώρες κοινής ησυχίας, όταν κοιμάται το μωρό, όταν τρώμε ή παίζουμε μέσα στο σπίτι και έξω από το σπίτι, όταν πηγαίνουμε στο θέατρο ή στον κινηματογράφο κτλ.

Αν το παιδί έχει φυσικά δυνατή φωνή δεν πρέπει να το αποθαρρύνετε να μιλάει γιατί θα το κάνει να νιώσει μειονεκτικά. Αυτό που πρέπει να κάνετε είναι να το μάθετε ποιος είναι ο σωστός τρόπος να μιλάει μέσα και έξω από το

σπίτι και να του εξηγήσετε τον αρνητικό αντίκτυπο της δυνατής φωνής. Κάθε παιδί είναι διαφορετικό και γι' αυτό θα πρέπει να δουλέψετε με το παιδί σας ένας προς έναν και να βρείτε στρατηγικές που θα βοηθήσουν και το παιδί και εσάς. Είναι σημαντικό να θυμάστε ότι το παιδί δεν πρέπει να χάσει την ταυτότητά του και να νιώσει ότι κάνει κάτι κακό. Κάθε φορά που το παιδί σας χρησιμοποιεί την επιθυμητή ένταση φωνής μην ξεχνάτε να το επιβραβεύετε λέγοντας «Μπράβο! Χρησιμοποίησες την σιγανή φωνή!»

Μετά από ένα διάστημα και αφού δείτε ότι το παιδί σας έχει κατακτήσει την προσδοκώμενη συμπεριφορά, ελαττώστε την συχνότητα επιβράβευσης και σταδιακά διακόψτε την τελείως. Παρακάτω παραθέτουμε ένα «φωνόμετρο» το οποίο βοηθά τα παιδιά να καταλάβουν πότε πρέπει να χρησιμοποιούν τους διαφορετικούς τόνους της φωνής τους μέσα στην τάξη.

	<p>Είμαι Σούπερ Ήρωας και μπορώ να ελέγξω την φωνή μου. Εσύ μπορείς;</p> 	
<p>4</p>	<p>Εξω στην αυλή φωνάζω</p> 	
<p>3</p>	<p>Στην παρεούλα μιλάω δυνατά για να με ακούν</p> 	
<p>2</p>	<p>Όταν παίζω στις γωνιές μιλάω σιγανά</p> 	

1	 <p>Όταν κάνω εργασίες μιλάω ψιθυριστά</p>	
0	 <p>Στην παρεούλα και στην χαλάρωση δεν μιλάω- σιωπή</p> 	

Μπορείτε αφού συζητήσετε με το παιδί ή τα παιδιά σας να μεταφέρετε την δραστηριότητα στην δική σας οικογενειακή πραγματικότητα π.χ στις ώρες κοινής ησυχίας, στο φαγητό, στο παιχνίδι κτλ. Προτρέψτε τα παιδιά να φτιάξουν το δικό σας «φωνόμετρο» ζωγραφίζοντας τους δικούς σας «κανόνες» και αναρτήστε το στα επίμαχα σημεία του σπιτιού σας (στο δωμάτιο του παιδιού, στο σαλόνι, στην κουζίνα....) Ανάλογα με τις δραστηριότητες που κάνετε βάζετε το δείκτη- ένα μανταλάκι - στο επίπεδο της φωνής που επιθυμείτε να επικρατεί στο σπίτι σας . Κάνετε τακτικές υπενθυμίσεις στο παιδί σας δείχνοντας τις εικόνες.

Π.χ. « Άγγελε, τώρα είναι η ώρα που κοιμάται το μωρό. Θα προσπαθήσουμε να μιλάμε ψιθυριστά»

Εναλλακτικά μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τους παρακάτω κανόνες .

Φροντίστε να δίνεται πρώτοι εσείς το παράδειγμα και μην ξεχνάτε να χρησιμοποιείτε επιβραβεύσεις.

**Με εκτίμηση η Νηπιαγωγός του
5^{ου} Νηπιαγωγείου Κουφαλίων**